

НОВА РАДА

№ 218 18 січня 1918 р.

П'ятниця, 29 грудня 1917 року.

Типографія передплати на 1917 рік.

на 9 міс.	на 8 міс.	на 7 міс.	на 6 міс.	на 5 міс.	на 4 міс.	на 3 міс.	на 2 міс.	на 1 міс.
—	—	—	—	—	—	—	—	425 р.

Передплату приймається тільки з 1-го числа кожного місяця. — За згаду адрес 50 коп. (хоча зміні докончено прикладати стару адресу).

На повертання авторам рукописів належить призначити марку, також на якості відповіді, якікі відповіді друкуватимуться в „Новій Раді“.

Адреса редакції і контори:

У КІЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА, 22.

Телефон редакції 64-80.

Почт. скринька № 373.

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА.

Виходить щодня, окрім понеділків і днів після великих свят.

Умова друкування сповістей:

На I сторінці: 1 карб.

На IV , — 50 коп.

за 1 рядок в 1 шпальту за

кожний раз.

Особам, що шукавуть праці за згадкою, публічноше як в 3 рядки в 1

шп., 1 руб. 20 коп. за 1 раз.

Контора відкрита від 10-6 год.

дн.

Ціна окремого 22 к.

№ у Київі 22 к.

В провінції 22 к.

на вокзалах 22 к.

№ 218.

„НОВА РАДА“

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА.

Приймається передплата на рік 1918-й.

З 1-го січня на 1 місяць 5 карб. 50 коп.

2 " 10 " 50 "

Передплату просять надсилати заздалегідь, щоб не було задержки у висилці з 1-го січня.

Адреса редакції і контори: У КІЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА, 22.

Телефон редакції 64-80. Почт. скринька № 373.

істота ж та самісенька лишилася, добре знайома—колись російському обізвателеві, тепер громадянинові, дарма, що тоді укази синали з най-правшого боку, а тепер декретами заслюють в найлівішому.

Ось кілька паралелів.

Сто тисяч політичних в'язнів за часів Столипіна. „Тюремні політичні в'язнів за пакування Ленина“.

Ризький куток між („застібкою“), музей інквізіції та герой Н. Грегус—колись. „Ми їх налякали і вони призналися“—мовляв одни з героїв нашіх днів, Бонч-Бруевич, тепер.

Утихомирення в'язнів, зважання з приборканням ворогів самодержавів, Псков, Ліса та голодаючи—колись. Карташова посаджено до карцеру, та варіанти оповістки голодаючі—тепер.

Нелегальний „Червоний хрест“ для запомогання в'язнів і засланців—колись. „Сенатор Соколов одновідомий функції політичного „Червоного хреста“—тепер.

Безкаральність Дубровина, Юскевич-Красковського, амністія всім погромникам та душо убам патріотам—колись. „За голову державного банку настаковано Базобразова, того самого, що...—тепер.

Справу суд розглядав при зачинених дверях—звичайно стояло в судових звідомленнях про політичні справи—колись. „На процесі Брамсона мібліку збройною силовою виганяють з залі—тепер.

Одлучено од церкви Толстого—колись. „П'яна вата погромила митрополита Л. Толстого в Ісусі Поляні“—тепер. Правда, останній факт, як паралель, до минулого можна брати тильки в натяжку. З могилами наявіть самодержавів не зважувалось вовчати. Зате знайшлась тепер п'яна вата, який чимось вадила велика симтія могилам яківського праведника...

Хула всьому—тоді. „Прокляття, ресіач і ганьба“—тепер. І найгірше в цих подіях наявіть не зверхня ІХ схожість з прохідною минувшиною, а внутрішня істота, якогось дикого пігілізму новизни й тієї демократії, яку неминуче поведуть за собою вчинки кашів теж прохідних часів. Жадна революція не доведила до краю своїх завдань, і через те кожна з них кінчилася вневір'ям, розpacем та розчленюванням переоцінкою всіх вартощів. Пам'ятаєте сковоротами, „з того берега“ крик Герценя по революції 1848 року? „Внутрішнє все було оскорблено, все спрокинуто, очевидна противріччя, хаос. Снова хомка, слова якого ніть. Давно окончені основи нравственного быта превращались опять в вопросы: факты сурово поднимались со всіх сторін і опровергали их. Сомітні заносили свою тяжелую ногу на последнія достояння, сюди перетягнуло не церковную разницу, не декторські мантії, а революційні знамена“... Краще не можна висловити почування, які вже в тепер закрадаються в душі до людей, що цілі від інших революційними прапорами. Тепер з неимовінною турбою бачу вони, що все згинено, заплюсано, перекинуто, що п'яна вата по блазенському танцю на розгромлених ідеалах та однінкутних декретах принципах, що зневір'я вже самих революційних прапорів торкнулося.

Це накладає на українську делегацію величезні обов'язки—з чисто репрезентативної рідині край за обставин надзвичайно важких і поплутаних. Оглядність і розважність, взагалі потрібні за таких окázій, тепер виростають ще на більшу міру свого зросту. Молодій нашій дипломатії доля поклала на плечі вагу колосальну і будемо вірити, що наші заступники піздержать із свіжими силами вільність до порішення світових завдань, перед якими стоїть Україна.

На кладовищі.

Нед від я візначав схожість між останніми перед агонією часами самодержавного режиму та подіями теперішніми. Проте кожен день підсилає нових фактів, свіжі дас докази не тільки на те, що така схожість істину, але й на те, що вона становить характерну ознаку часу, той період, який триває в сучасних подіях, оголяючи ІХ таким жахливим способом од усіх принципів, давно вже одкінтих і до категорії „буржуазних забобонів“ переведених. І кожного божого дня дійсність нових „забобонів“ відрада. Добру науку вже маємо з Всеросійською Установчою Радою, що одкладалася аж доти, доки й зовсім не може зібратись. З нами так не повинно бути, бо час не жде і треба проти всяких можливих подій поставити суверенну вільнощі.

Потреба думати, що з цього однадцялу виборів скористуються наші партії, щоб розгорнути ширшу й більшу агітацію та освідомити виборців про себе і свої домагання. Вибори, таким чином можуть одбуватися тепер з більшою свідомістю, ніж це було б без такої агітаційної роботи. Але, не вважаючи на потребу агітації, що вимагає часу, більше вибори переносяться не пізніше призначеної відпустки. Однак виагали не іде від 10 до 1 год. відень, а по векселях, строчних 24, 25, 26, 27 грудня, прийматиметься 28 грудня, а по векселях, строчних 30, 31 грудня і 1 січня—2 січня.

3-488-2

Треба думати, що з цього однадцялу виборів скористуються наші партії, щоб розгорнути ширшу й більшу агітацію та освідомити виборців про себе і свої домагання. Вибори, таким чином можуть одбуватися тепер з більшою свідомістю, ніж це було б без такої агітаційної роботи. Але, не вважаючи на потребу агітації, що вимагає часу, більше вибори переносяться не пізніше призначеної відпустки. Однак виагали не іде від 10 до 1 год. відень, а по векселях, строчних 24, 25, 26, 27 грудня, прийматиметься 28 грудня, а по векселях, строчних 30, 31 грудня і 1 січня—2 січня.

3-488-2

Потреба думати, що з цього однадцялу виборів скористуються наші партії, щоб розгорнути ширшу й більшу агітацію та освідомити виборців про себе і свої домагання. Вибори, таким чином можуть одбуватися тепер з більшою свідомістю, ніж це було б без такої агітаційної роботи. Але, не вважаючи на потребу агітації, що вимагає часу, більше вибори переносяться не пізніше призначеної відпустки. Однак виагали не іде від 10 до 1 год. відень, а по векселях, строчних 24, 25, 26, 27 грудня, прийматиметься 28 грудня, а по векселях, строчних 30, 31 грудня і 1 січня—2 січня.

3-488-2

Потреба думати, що з цього однадцялу виборів скористуються наші партії, щоб розгорнути ширшу й більшу агітацію та освідомити виборців про себе і свої домагання. Вибори, таким чином можуть одбуватися тепер з більшою свідомістю, ніж це було б без такої агітаційної роботи. Але, не вважаючи на потребу агітації, що вимагає часу, більше вибори переносяться не пізніше призначеної відпустки. Однак виагали не іде від 10 до 1 год. відень, а по векселях, строчних 24, 25, 26, 27 грудня, прийматиметься 28 грудня, а по векселях, строчних 30, 31 грудня і 1 січня—2 січня.

3-488-2

Потреба думати, що з цього однадцялу виборів скористуються наші партії, щоб розгорнути ширшу й більшу агітацію та освідомити виборців про себе і свої домагання. Вибори, таким чином можуть одбуватися тепер з більшою свідомістю, ніж це було б без такої агітаційної роботи. Але, не вважаючи на потребу агітації, що вимагає часу, більше вибори переносяться не пізніше призначеної відпустки. Однак виагали не іде від 10 до 1 год. відень, а по векселях, строчних 24, 25, 26, 27 грудня, прийматиметься 28 грудня, а по векселях, строчних 30, 31 грудня і 1 січня—2 січня.

3-488-2

Потреба думати, що з цього однадцялу виборів скористуються наші партії, щоб розгорнути ширшу й більшу агітацію та освідомити виборців про себе і свої домагання. Вибори, таким чином можуть одбуватися тепер з більшою свідомістю, ніж це було б без такої агітаційної роботи. Але, не вважаючи на потребу агітації, що вимагає часу, більше вибори переносяться не пізніше призначеної відпустки. Однак виагали не іде від 10 до 1 год. відень, а по векселях, строчних 24, 25, 26, 27 грудня, прийматиметься 28 грудня, а по векселях, строчних 30, 31 грудня і 1 січня—2 січня.

3-488-2

Потреба думати, що з цього однадцялу виборів скористуються наші партії, щоб розгорнути ширшу й більшу агітацію та освідомити виборців про себе і свої домагання. Вибори, таким чином можуть одбуватися тепер з більшою свідомістю, ніж це було б без такої агітаційної роботи. Але, не вважаючи на потребу агітації, що вимагає часу, більше вибори переносяться не пізніше призначеної відпустки. Однак виагали не іде від 10 до 1 год. відень, а по векселях, строчних 24, 25, 26, 27 грудня, прийматиметься 28 грудня, а по векселях, строчних 30, 31 грудня і 1 січня—2 січня.

3-488-2

Потреба думати, що з цього однадцялу виборів скористуються наші партії, щоб розгорнути ширшу й більшу агітацію та освідомити виборців про себе і свої домагання. Вибори, таким чином можуть одбуватися тепер з більшою свідомістю, ніж це було б без такої агітаційної роботи. Але, не вважаючи на потребу агітації, що вимагає часу, більше вибори переносяться не пізніше призначеної відпустки. Однак виагали не іде від 10 до 1 год. відень, а по векселях, строчних 24, 25, 26, 27 грудня, прийматиметься 28 грудня, а по векселях, строчних 30, 31 грудня і 1 січня—2 січня.

3-488-2

Потреба думати, що з цього однадцялу виборів скористуються наші партії, щоб розгорнути ширшу й більшу агітацію та освідомити виборців про себе і свої домагання. Вибори, таким чином можуть одбуватися тепер з більшою свідомістю, ніж це

себе ще нові й нові тисячі, сотні ти- можна було б частину поданих до грошей, випустих з банку. На- обміну грошей повернути в українську державну позику.

Чи не тає саме буде і з українськими грізми? Стати я так може, і умовах; які відсотки за неї призна- дуже легко, як що не вижити проти цього відповідних заходів.

Треба зробити щось для того, щоб нове нутри грошами І не правдиве при- значення—бути платіжним засобом; треба якимось чином вдергати їх у торговому обороті, і не можна дозволити їм нерухомої марно вилежувати по кишках.

Будь на ринку мануфактура, за- мізо, обув'я то що,—не марнували б люди й грошей, але цього добра—Біг ма!

Збільшений випуск для потреб худості України цукру хоч і розворушить трохи застігні маси папіро- вих грошей, але хиба тільки вершина випливуть на ринок?

Більше, ніж од випуску цукру, по- собилося б од дозволу спродати запаси горілки й спирту. І все жевно, користь фінансова та економічна, од цього акту з героя покрила б і ральну школу, яка ніби впала б на громадствоють од цього. Адже ціло глянувшись на справу, хто не признає злі- відану царську спробу одним роз- чародом пера викоренити піятво та масадовити загальну тверезість? Адже "самогін" вадить, набуту, не менше, ніж скарбова горілка!

До речі, за горілку понесли б люде (навіть, досить тверезі!) не тільки папірові гроши, але й золото. Такий чином можна було розпочати збирання золотого фонду для за- безпечення розміну держави від нових папірових грошей на зо- лото.

Але всіма цими заходами державу грошу систему поставити на твердий ґрунт ще не можна, і не можна, навіть, забезпечити державу єдного лиха, що несе за собою „па- шровий потоп“,—занадто, надмірно велика сума папірових грошей.

Неминуче треба поставити одразу на чергу дія пітання про державну позику,—як єдиний більш менш ра- дикальний спосіб боротьби з тим по- топом. І треба одразу признати, що успіху звичайної, добровільної державної позиції сподіватись в цей час не можна, а треба підготувати пози- ту під час.

Комльо,—чи уже стало видно, що звичайні державні позиції не мати- муть успіху і загоріні були люде про потребу під час позиції, то появився будь й проект такої пі- мусової позиції. Серед усіх проек- тів найбільше спиняє на собі увагу такий проект.

— Встановити, що з певного часу законну силу грошей мають тільки ті землі, на яких буде наложено відповідне тавро (штемпель), і тим примусити населення подати до цього часу всі сковані у нього, гроши, на таурування (для штемпелювання), тауруючих гроши—видавати з них назад на руки тільки якісну частину, а решту затримувати в казні, як позику на якийсь строк, видаючи замісце затриманих грошей, позачикові облігаций.

Але вже тоді, як виник цей про- ект, будо ясно, що ото штампелювання грошей через усікі технічні та інші причини не можна буде в зді- снити, а хоч би й дозелого його здіснити, то з нього виникло б чимало непорозумінь, починаючи з „ла- жі“ на затримуваних грошах, продов- жуючи легким фальшиванням та- варій, якічною реїгією з колотом з приводу анекдотичної „анцихристо- вої печатки“.

Тоді вже автор цих рідків дозволяв собі думати, що не штампелювати гроши належало б, а треба було б... передрукувати існі гроші, то б-то випускати гроши нових зразків, гроші ж старого видання позбавити з певного строку ваги законного платіжного засобу; таким чином зробився б обов'язковим обмін ста- рих грошей на нові, ці час того об- міну можна було б під час пози- ту реалізувати державну позику.

І от, цей час вже Українська Народна Республіка почала випуска- ти свої гроши, цілком нових зразків (з може й нової природи), як раз і являється найбільш слідчим момен- том для реалізації української дер- жавної позики.

Саме в цей час цілком природне (а з деяких причин, то навіть, і не обхідно) було встановити обов'яз-ковий обмін старих грошових знаків на українські гроши, призначивши, що старі гроши мають законну силу тільки ще деякий недовгий час. Іс же в цей час в стигах пора, притягти старі гроши, в українську державу скарбницю, які придбали були не на певну частину російського зо- лотого запасу. Отже саме в цей час

могло бути та частина поданих до обміну грошей повернута в українську державну позику.

Чи великою цінністю бути та ча- стина, чи малою; на який саме строк треба І брати в позику та на яких умовах; які відсотки за неї призна- чи; як організовувати віесь техніч- ний бік справи—це все питання до- сить складні, потрібують обміркуван- ня й обговорення в пресі, в спе- ціальних громадських дорадчих орга- нах при секретарстві фінансів і в парламентських комісіях. Але ясно, що на таку примусову позику можна повернутись не дуже значну частину

грошей, поданих до обміну—примі- ром, одну десяту; що позика ця по- винна бути недовгострочно,—примі- ливо, то сидіватися частками (не

за принципу тиражування, а по прин- ципу щорічної виплати позиченьї облігацій відповідної частини боргу);

що відсоток за позику повинен бути досить великим,—приміром, 6%; що,

нарешті, як справу реалізації пози- ції (разом з обміном грошей), таї і

справу І виплати, треба доручити тим установам, які найближче (то- як до людності приміром, держав- ним зберегательним касам та воене- ративам).

Отак, наводячи приклад, можна увійти собі такий конкретний випа- док:

Вимірюючи 1000 рублів старих грошей, я дістаю: на 900 карбованців

—нових грошових знаків, а на 100 карбованців—позичкове посвідчення

(облігацію) з п'ятьма талонами на ви-

плату мені щорічно, на против'янти

літ, по 20 карб. державного боргу, та

з десятьма купонами на виплату

мені через кожне пів-річчя 6% за

невиплачуваний борг: на перший рік—

два купони по 3 карб.; за другий—

по 2 карб. 40 коп., за третій—по 1

карб. 80 коп.; за четвертий—по 1 р. 20 коп. і за п'ятий—по 60 коп.

Чи такі повинні бути умови по- зиції, чи інші, але твердо можна скла- знати єсмо що:

Українська Народна Республіка

мусить позичити в свого народа гро- ші, і пітання про державну позику

повинно стати на чергі дня. Вони

вже назвіть поставлено на чергу дія

випуску своїх українських грошей.

На це багато треба коштів.

Та коли ми згадуємо, що ті го-

рошки кошті, на яких збудовано в

Москви Всеукраїнський Учителський Дом

ім. Т. Шевченка. Як сума всіх ба-

жань, як осередок задоволення всіх

потреб учителя, цей дім мусить мати

в собі цілі ряд інституцій, які будуть

обслуговувати як духові, так і

матеріальні його потреби. Там для

лекцій, курсів та зібрань, центральна

педагогична бібліотека, музей, експе-

риментальна школа для перевірки

нових методів навчання та вихован-

ня, лабораторія педагогичної психо-

логії, редакція журналу, книгарня і

такі, потім—захисники для учител-

ських сиріт, помешкання для пра- зників учителів, бюро праці, а коли

можна буде, то й помешкання для

тих, що втратили силу працю або

т. дн. Все життя учитя є цяко- вий

твідбиватись і відкликається на

цієї позиції.

На це багато треба коштів.

Та коли ми згадуємо, що ті го-

рошки кошті, на яких збудовано в

Москви Всеукраїнський Учителський Дом

ім. Т. Шевченка. Як сума всіх ба-

жань, як осередок задоволення всіх

потреб учителя, цей дім мусить мати

в собі цілі ряд інституцій, які будуть

обслуговувати як духові, так і

матеріальні його потреби. Там для

лекцій, курсів та зібрань, центральна

педагогична бібліотека, музей, експе-

риментальна школа для перевірки

нових методів навчання та вихован-

ня, лабораторія педагогичної психо-

логії, редакція журналу, книгарня і

такі, потім—захисники для учител-

ських сиріт, помешкання для пра- зників

учителів, бюро праці, а коли

можна буде, то й помешкання для

тих, що втратили силу працю або

т. дн. Все життя учитя є цяко- вий

твідбиватись і відкликається на

цієї позиції.

На це багато треба коштів.

Та коли ми згадуємо, що ті го-

рошки кошті, на яких збудовано в

Москви Всеукраїнський Учителський Дом

ім. Т. Шевченка. Як сума всіх ба-

жань, як осередок задоволення всіх

потреб учителя, цей дім мусить мати

в собі цілі ряд інституцій, які будуть

обслуговувати як духові, так і

матеріальні його потреби. Там для

лекцій, курсів та зібрань, центральна

педагогична бібліотека, музей, експе-

риментальна школа для перевірки

нових методів навчання та вихован-

ня, лабораторія педагогичної психо-

логії, редакція журналу, книгарня і

такі, потім—захисники для учител-

ських сиріт, помешкання для пра- зників

учителів, бюро праці, а коли

можна буде, то й помешкання для

ти

На Донщині.

Українці в Ростові.

Українці в Ростові складають великий відсоток загальної чисельності міста. Багато робітників, багато чиновників, усіх службовців. Для популяризації українських ідей, для ширення національної свідомості—грунт. Е. Бракує лише людей з організаторським і агітарським хистом. Є люде охочі до організації, до громадського життя,—нема, хише провідників. Вони то є найшкільнішими: але одні в них обтяженні іншою роботою, інші—національно легкодухі, а є й просто—українці „по розсчету“.

Тому життя тутешніх українців, що зорганізувалися в „Комітет“ і „Просвіту“, за минулі час не виявило себе так, як можна й треба будо. Ці дві організації не здолали спромогти навіть на годяще помешкання, без котрого робота ще більше зупиняється.

„Просвіта“ спромоглася видати одну літєр брошурку, в числі 5.000 примірників. Гроші, які мала, вбукала на це видання, а пізніше їх ще не вернула,—і через те розвинути видавництво діяльність надалі не сталося.

Здібність до гуртової роботи показала собою, оськлько могли, тільки українці—галичане. Зорганізувавшися у „Гуртів Українців Галичини й Буковини“ і заснувавши „Комітет допомоги“, затвержений місцевим урядом, вони показали собою їх звичкість до організованого громадського життя, строгу дисципліну і національну самосвідомість.

Тепер життя починає концентруватися головне біля „Просвіти“—з країнами надіями на будуче.

Українська школа.

18 грудня мала розпочатися наукова в „І-й Український Початковий Школі“ імені Тараса Шевченка. Кошти асигновані ростовською городською управою—в розпорядження „Просвіти“. Відкриття спізнилося пізньою асигновкою коштів і подіями політичними.

Про українізацію полку.

Як і треба було сподіватися, українізація 187 полку ростовського гарнізону, про який вже буда і від, не далається. Це через те, що після подій гайдатів наші труди було втримано, і вони, разом з іншими потягнули додому.

Г. Кушнірук.

3. Донщина.

Зараз ще прочитав у ростовських часописах, що Україна обіцяє дати Донщині 50 міл. пудів цукру, а Донщина повинна дати Україні за це масла пісного та хліба.

А кілька днів тому говорилося в продовольчих колах Донщини, що в області хліба небагато, а коли і є запаси, то селянство не дає за гроши „коренівського“, а вимагає мануфактури, кожі цукру і чаю.

Коли більшовики почали робити погрози Донщині, а в місті Ростові зробили бійку, то військове правління з мобілізуючи воязки, звернулось до них з просьбою дати хліба уже не Москві чи Петрограду, а своєму війську, котре скликало на оборону області.

Крім того, військове правління вирішило звернутися до Кубані за хлібом в обмін на вугілля антрацитовий.

Таким чином, ми бачимо, що Україні не дуже слід надіятись на Донщину що торкається хліба, бо Донщина й сама має надію на Кубань.

Правду кажучи, що справу можливо полагодити взаємістю між цими згаданими правліннями, коли буде організована розумно якісна інституція, котра зуміє на місці зробити їїм цукру на хліб чи вугілля іншими країнами.

В місті Ростові і по області дають цукор по картках не вчас і досить мало, тому людність, маючи в кишенах багато бомажок, платить мародерам за хунт цукру по 6 карбованців.

Тепер, що торкається масла пісного, то обласна продовольча управа з Ростові роздає масло тільки по області, бо його дуже мало, а в Катеринославі є уповноважений по отпуску масла на півдні Росію.

Безумовно Кубань має більше масла і хліба ніж Донщина, тому Україні треба мати тісніші продовольчі союзи з кубанським правлінням.

Хотілося б де-кілька слів сказати ї за вугіль. Добування його в донецьких копальніх невелике. Коли ж з'явилася монополія, то ї є ще поміжчано.

Причин цьому є багато. Ми маємо: супротивників заведеної монополії, високі плати робочим, недобхват вибухового матеріалу, харчу і т. інш. Саме ж головне—немає едінання, немає бажання допомогти, а діло провадиться так з боку горизонтали, щоб було ще гірше, щоб повернулось все знову на їх бік.

8-4.

Дописи.

М. ТАРАЩА. На останніх падавайчих зборах таращанської української народної ради, в зв'язку з оголошенням Українською Центральною Радою Української Народної Республіки її загальними подіями було запропоновано позачергову ініціативу: послати телеграму з привітанням Українській Центральній Раді. Текст телеграми збори зустріли гучними оплесками.

Телеграма такого змісту:

„Відображення таращанської церкви народної ради, висловування Універсалу Української Центральної Ради про оголошення Української Народної Республіки, щиро вітає це оголошення довгожданої волі українського народу і заявляє, що всіма силами буде боронити проголошенню Українську Народної Республіку і свій найвищий краєвий орган влади—Центральну Раду і Генеральний Секретariat. Народні самоврядування, якою органи влади на місцях, твердо стануть на сторожі прав українського народу.“

Після цього приступлено було до обговорювання найбільш невідкладних питань, про рішучі заходи проти погromів.

Після цього було ухвалено,—щоб земельні комітети, які могли швидче взяти усі нетрудові землі та ліси до своїх рук і задоволити б. населення в першу чергу паливом і матер'ям за будівель селянських, щоб народ бачив конкретну роботу земельних комітетів на місцях, та діякії інші чергові питання.

С. ЗОЗІВНА. Підліт у с. Зозові Липовецького повіту дійшли до серйозних фактів.

З двадцятого на двацять перші грудня о 1 год. ночі по ініціативі повітового Липовецького комісаріата прибуло було до знищенні запасів вина Зозівського винокурного заводу. Не встигли знищити її одної третини всієї кількості запасів спирту, як прибула охорона в п'ятдесят душі кавалерії істів третього кінного козацького полку, з кулеметами. Незабаром прибули також коло тридцяти людей міліціонерів, дуже добре оброблені. І, не попередивши нікого, ця охорона лицьом свою варту, заставивши все без усякого захисту. До цього часу біля заводу назібрались чимало селян, які користуючись цим слухом винокуром, вирішили вчинити над присутнім у Липовецьким комісаріатом Коцюбинським, самосуда, за те, що вон хотів знищити спирт не даючи його Ім. Становище цього підопаленного комісара було звичайно дуже критичне. Йому довго приходилось як всі способи вмовляти селян, перевонути, запевнити їх в тому, що та треба, що це не його воля, що вон не винен, і що та нарешті зле, не по людській не по християнській.

Врешті йому все таки вдалось їх у说服ити й він, по добору по здорову, зачимнівші заводу постарався вибратися, але все таки серед селян панував напружений.

—◆—

Редактор Андрій Ніковський.

Видав Товариство підтримки літератури, наук і штуч.

Оновістки.

Потрібен стенографіст-ка знавчу, укр. мову „Готель Франса“.

Кім. 102. 2-0392-2

Хто знає про пол. Ів. Русина і Я. Лазаря (з села Ульївка), прохано по дати їх адр. до к-ри Н. Ради. Хомутини

1-0086-1

Шукаю кімнату з платою до 100 карб.

за місяць. Панська 20, 2-0404-1

Потрібна кімната в районі Нестерівської

2-0403-1

Потрібен стеноографіст-ка знавчу, укр.

мову „Готель Франса“.

Кім. 102. 2-0392-2

Хто знає про пол. Ів. Русина і Я. Лазаря (з села Ульївка), прохано по дати їх адр. до к-ри Н. Ради. Хомутини

1-0086-1

Шукаю кімнату з платою до 100 карб.

за місяць. Панська 20, 2-0404-1

Потрібна кімната в районі Нестерівської

2-0403-1

Потрібен стеноографіст-ка знавчу, укр.

мову „Готель Франса“.

Кім. 102. 2-0392-2

Хто знає про пол. Ів. Русина і Я. Лазаря (з села Ульївка), прохано по дати їх адр. до к-ри Н. Ради. Хомутини

1-0086-1

Шукаю кімнату з платою до 100 карб.

за місяць. Панська 20, 2-0404-1

Потрібна кімната в районі Нестерівської

2-0403-1

Потрібен стеноографіст-ка знавчу, укр.

мову „Готель Франса“.

Кім. 102. 2-0392-2

Хто знає про пол. Ів. Русина і Я. Лазаря (з села Ульївка), прохано по дати їх адр. до к-ри Н. Ради. Хомутини

1-0086-1

Шукаю кімнату з платою до 100 карб.

за місяць. Панська 20, 2-0404-1

Потрібна кімната в районі Нестерівської

2-0403-1

Потрібен стеноографіст-ка знавчу, укр.

мову „Готель Франса“.

Кім. 102. 2-0392-2

Хто знає про пол. Ів. Русина і Я. Лазаря (з села Ульївка), прохано по дати їх адр. до к-ри Н. Ради. Хомутини

1-0086-1

Шукаю кімнату з платою до 100 карб.

за місяць. Панська 20, 2-0404-1

Потрібна кімната в районі Нестерівської

2-0403-1

Потрібен стеноографіст-ка знавчу, укр.

мову „Готель Франса“.

Кім. 102. 2-0392-2

Хто знає про пол. Ів. Русина і Я. Лазаря (з села Ульївка), прохано по дати їх адр. до к-ри Н. Ради. Хомутини

1-0086-1

Шукаю кімнату з платою до 100 карб.

за місяць. Панська 20, 2-0404-1

Потрібна кімната в районі Нестерівської

2-0403-1

Потрібен стеноографіст-ка знавчу, укр.

мову „Готель Франса“.

Кім. 102. 2-0392-2

Хто</